

Warszawa, dnia 3. 08. 2023 r.

1001-1.0280.152.2023

dot. SPS-WP.020.191.4.2023

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Seuony Dariusz Salamończyk

W odpowiedzi na pismo z dnia 7 lipca 2023 r., dotyczące komisyjnego projektu ustawy o ograniczeniu biurokracji i barier prawnych (druk nr 3502), przekazanego Prokuratorowi Generalnemu w trybie art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2023 r., poz. 1360), uprzejmie informuję, że choć potrzeba i kierunek przyjętych w tym projekcie rozwiązań prawnych zmierzających do ograniczenia biurokracji i barier prawnych co do zasady nie budzą wątpliwości, to jednak krytycznie należy ocenić objęte nim zmiany Kodeksu cywilnego oraz ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz.U. z 2022 r., poz. 2516, z późn. zm.).

W szczególności z dezaprobatą należy odnieść się do proponowanej nowelizacji art. 709² k.c. (art. 1 projektu), sprowadzającej się do zmiany formy zawarcia umowy leasingu z pisemnej (*ad solemnitatem*) na dokumentową (*ad probationem*). Chociaż bowiem - jak argumentują projektodawcy - rozwiązanie takie mogłoby ułatwić obrót gospodarczy, to jednak nie można tracić z pola widzenia zagrożenia, jakie niesie ono ze sobą dla pewności tego obrotu. Umowa leasingu jest przecież ważnym instrumentem finansującym inwestycje przedsiębiorców, a stosunek leasingu co do zasady trwa przez dłuższy czas, zaś przedmiot świadczenia otrzymywanego przez korzystającego ma przeważnie dużą wartość. W związku z tym mniej sformalizowana forma zawarcia tego typu umowy, bez konieczności złożenia

podpisu, stwarza pole do nadużyć, zarówno na gruncie cywilnoprawnym, jak i prawnokarnym.

W szczególności wskazać należy na zagrożenie związane z możliwością wykorzystania tej formy w procederze wyłudzeń i przywłaszczeń mienia, zważywszy że najczęściej przedmiotem leasingu są samochody osobowe, samochody ciężarowe (ciągniki siodłowe, naczepy), maszyny i inne urządzenia o dużej wartości. Proponowana regulacja może zatem spowodować wzrost przestępczości dotyczącej tego rodzaju mienia.

Na gruncie cywilnoprawnym zagrożenia związane z wprowadzeniem formy dokumentowej sprowadzać się będą natomiast do możliwości uchylania się przez leasingobiorcę od konsekwencji prawnych wynikających z nienależytego wykonania umowy leasingu, w tym ze zwłoki w płatności rat. Obawa ta jest tym bardziej realna, że projektodawca proponuje wprowadzenie zmiany również w brzmieniu art. 709¹³ § 2 k.c., zgodnie z którą w sytuacji, gdy korzystający dopuszcza się zwłoki z zapłatą co najmniej jednej raty, finansujący powinien wyznaczyć w formie dokumentowej korzystającemu odpowiedni dodatkowy termin do zapłacenia zaległości.

Projektowane w opisanym zakresie zmiany nie zabezpieczają zatem w należyty sposób interesów finansującego, który w przypadku ich wprowadzenia może mieć problemy ze skutecznym dochodzeniem swoich roszczeń od nierzetelnego przedsiębiorcy.

Nie można też zgodzić się z przedstawioną w uzasadnieniu *projektu* argumentacją, że zawieranie umów leasingu, bez konieczności posiadania podpisu elektronicznego, pozwoli usprawnić i przyspieszyć zawieranie tego typu umów. Dostrzec bowiem należy, że w czasie wszechobecnej cyfryzacji posiadanie podpisu elektronicznego – zwłaszcza w przypadku przedsiębiorców – nie tylko nie powinno być, ale i nie jest czymś wyjątkowym. Uzyskanie takiego podpisu nie jest przecież ani skomplikowane, ani kosztowne.

Jak już wspomniano, jako nietrafne ocenić należy także proponowane zmiany *ustawy o broni i amunicji*. Projektodawcy eliminują bowiem przesłankę braku stanowienia przez osobę ubiegającą się o pozwolenie na broń zagrożenia dla siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego spośród tych warunkujących wydanie pozwolenia na broń (art. 14). Wskazać należy, że prawo posiadania broni nie jest prawem obywatelskim gwarantowanym przez Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej. Pozwolenie na broń jest wyjątkowym uprawnieniem, będącym atrybutem władztwa państwowego i już tylko z tego

względu jego posiadacz musi być osobą dającą rękojmię, że swoim postępowaniem nie zagrozi bezpieczeństwu lub porządkowi publicznemu. W związku z tym negatywny wpływ na bezpieczeństwo i porządek publiczny, jaki niesie ze sobą wyeliminowanie tej przesłanki, jawi się jako oczywisty.

Podnieść też należy, że projektowana ustawa likwiduje możliwość składania przez komendanta wojewódzkiego Policji odwołania od orzeczenia lekarskiego lub psychologicznego. Eliminuje ona zatem możliwość ponownej oceny przez specjalistów stanu zdrowia osoby ubiegającej się o pozwolenie na broń, a tym samym zwiększa ryzyko wydania pozwolenia na broń osobie, która może stwarzać zagrożenie dla innych. Takie rozwiązanie utrudni Policji kontrolę nad dostępem do broni palnej i zmniejszy w odbiorze społecznym poczucie bezpieczeństwa.

Należy też zwrócić uwagę na zawartą w *projekcie nowelizacji ustawy z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie* (Dz. U. z 2023 r., poz. 1082), która obejmuje dopuszczenie do udziału w polowaniach osób po ukończeniu 15 roku życia za zgodą rodziców albo opiekunów prawnych (art. 7). Rozwiązanie to nie wprowadza jakichkolwiek uproszczeń, ani nie znosi barier biurokratycznych, lecz w istocie koncentruje się wyłącznie na sferze ocen moralnych związanych z udziałem małoletnich w praktykach łowieckich i jako takie nie odpowiada zakresowi przedmiotowemu wynikającemu z tytułu projektowanej ustawy.

2 wypracowania

Dariusz Bariski